

Steve Aernouts

VOORBIJ ALLE VERHALEN

Waar het stil is, is alles mogelijk.

Proloog

onlangs zat ik ergens op een bankje
en er kwam iemand naast me zitten
in stilte
ik was me bewust van die persoon

ik staarde wat naar de bomen
hier een daar een vogel die passeerde
en ik dacht ineens
“zie ons hier nu zitten,
een mens naast een mens”
en ik vond het ineens zo fijn dat ik niets van die persoon wist

er zat een mens naast mij zonder verhaal
gewoon een mens
het was een vrouw

ik ervaarde tussen ons
een soort van zachtmoedigheid
en ik dacht:
“dat is toch zo mooi dat ik haar niet ken
maar haar toch voel”

ik voelde haar liefdevolle energie
er hing een soort van
ontspannende energie tussen ons

en we kenden elkaar niet

we waren vreemden

en toch ook weer niet

een mens naast een mens

dat voelde zo bevrijdend

om iemand te kunnen ervaren zonder al die verhaaltjes

die we over elkaar en onszelf fabriceren

verhaaltjes over

voor of tegen

links of rechts

boven of onder

of weet ik veel

en ik dacht:

Jongens, waarom niet gewoon met ons allen

in het hier en nu

zijn

naast en met elkaar

zonder al die oordelende etiketten

die ons het zicht op elkaar

en onszelf ontnemen

en onmiddellijk hoorde ik het antwoord luid weerklinken

in dat hoofd van mij:

'omdat dat bijna niet te doen is om in dat hier en nu te geraken. De geest wil zich aan elk stukje drijfhout vastklampen om maar niet stil te moeten zijn en werkelijk te ervaren wie wij zijn, omdat die stilte misschien te pijnlijk is, of weet ik veel wat'

waarom is dat nu toch zo moeilijk?

en klopt dat wel?

is dat wel echt zo moeilijk?

of is het eigenlijk zo makkelijk dat ik het gewoon niet zie

en ik besepte heel diep

dat mijn hoofd al jaren en jaren

geterroriseerd wordt door eindeloze gedachtes

die mij dus uit dat befaamde hier en nu halen

gedachtes over spijt en grote dromen

gedachtes over niks en over alles

verhalen over vroeger, over later, over ooit, over misschien, over als en dan,

over... ja, over wat eigenlijk.

malende gedachtes die als een donkere wolk

mijn zicht ontnemen op die wonderlijke wereld

die ook bestaat

maar die ik zelden zie omdat die zich bevindt in het hier en nu

het hier en nu

een plek waar veel vragen ontstaan

waar het leven een antwoord op is

als het antwoord niet is waar wij op zitten wachten
ligt het misschien aan de vragen

de vraag die zich al een tijdje bij mij opdringt is de volgende:

Gaan wij als mensheid blijven figureren in al die angstverhalen van
anderen?

Of zullen we voor de verandering eens zelf kiezen voor een verhaal
waar we zelf de hoofdrol in mogen spelen, een verhaal dat we zelf bij
elkaar mogen fantaseren?

to be or not to be

dat blijft nog altijd de vraag

dames en heren

to be or not to be

wat denkt u?

*

Voorbij alle verhalen

alles wat bestaat

bestaat uit een verhaal

onze werkelijkheid zijn dus

de verhalen die we elkaar vertellen

verhalen hebben met elkaar gemeen
dat als ze genoeg vertelt worden
ze schijnbaar waar worden
of ze nu waar zijn of niet

verhalen strijden om aandacht en applaus

maar misschien ligt de ware revolutie niet
in een ander verhaal, en tegenverhaal
een verhaal van strijd, van ruzie,
opstand, van het grote gelijk

maar misschien ligt de echte verandering
en dus de wereld waar mij met ons allen van dromen
te wachten op ons

voorbij alle angstverhalen

daar waar het stil is
en vredig
daar waar het leven onophoudelijk stroomt
omdat het leven dat van nature doet

zou het kunnen dat
als verhalen gebaseerd op angst
niet meer verteld worden
ze misschien verdwijnen
in de vergaarbak der illusies

om plaats te maken voor
stilte

en kan die stilte dan
de basis zijn voor een nieuw verhaal
dat wij samen kunnen vertellen?

als we dat doen
zou er dan langzaam maar zeker
een nieuwe realiteit kunnen ontstaan?

elke realiteit is een opeenstapeling
van de verhalen die we onszelf vertellen
elke realiteit is als het ware opééngestapelde fantasie

kunnen we dan niet beter zelf verzinnen hoe
we willen leven
lieve mensen?
we hebben daar niemand voor nodig
enkel onszelf en elkaar

samen fantaseren over een wereld waar we van dromen
dat wil ik met jullie doen
en ik kan jullie zeggen

dat is super leuk om te doen
dus ik ben er al mee begonnen

ah ja, even een korte dienstmededeling:

op politiciers hoeven we niet te wachten
want dan zouden we nog heeeeel lang moeten wachten

het zit zo:

als wij ons verhaal veranderen
veranderen de politici samen met ons
want politiek volgt het volk
altijd
ooit is er blijkbaar een misverstand ontstaan
dat het omgekeerde waar zou zijn
ik kan u zeggen
dat is een leugen
eentje die van ons gewillige, afhankelijke slachtoffers maakt
en ook dat is een verhaal
ons slachtofferschap

laat ons dat niet meer vertellen
ik stel voor dat we dat verhaal laten uitsterven
hier en ... nu.

dat wij afhankelijk zijn is
volgens mijn bescheiden mening
de grootste illusie die
een bepaald soort macht
in stand dient te houden

ik vraag me trouwens soms oprecht af wat onze onderdanigheid zegt
over onszelf
en op welk punt in de geschiedenis ons masochisme ontstond

wat zouden wij moeten helen om onze eigenwaarde
recht te laten viëren met een leven waar we voor bedoeld zijn?

ik denk dat als wij uit angst sturing willen
we bewindslui krijgen die angstig sturen
ik denk dat als wij uit onzekerheid
alles wat angst inboezemt willen controleren
we politici krijgen die uit angst controleren

als wij niet zelfredzaam zijn
krijgen we politici die ons on-zelfredzaam maken

als wij niet lief zijn voor elkaar
krijgen we politici die niet lief zijn voor elkaar

als wij alles zomaar klakkeloos aannemen
omdat 'een kenner' zegt dat we dat moeten doen
met een dwingend stemgebruik
en een blik waar weinig empathie uit blijkt
dan krijgen we dus politici
die alles zomaar aannemen van 'een kenner'
die zegt wat we moeten doen
met een dwingend stemgebruik
en een blik waar weinig empathie uit blijkt

de meeste mensen hebben veel empathie
gelukkig

er zijn er ook die zich empathieloos gedragen
en zij doen dat meestal in naam van hun bedrijf
en ze doen dat niet
omdat ze daar armer van worden

welkom lieve medemens
in dit bestaan
Welkom

wat ik me afvraag is

wie zijn wij, lieve mensen
zonder al die angstverhalen die anderen ons vertellen
of ons in de strot rammen
zo kan ik het ook zeggen

wat zou er gebeuren als
wij met ons allen aandacht zouden schenken aan
dat iets dat zich voorbij onze gedachtes bevindt
dat iets dat de kern is van wie wij zijn
dat iets waar liefde uit geboren wordt
dat iets waar empathie en medeleven huizen
dat iets dat zich verbindt met alles wat leeft

dat iets
het bestaat
dat kleine, grote iets
dat we allemaal in ons meedragen
en dat zich bewust is van het feit dat het zich bewust is

en daarom ook bewustzijn heet

ik kijk naar een boom

ik ben me bewust van die boom

ik ben me bewust van het feit dat ik me daar bewust van ben

ik ben me bewust van het feit dat ik bewust ben van het feit dat ik bewust ben

en dan wordt het stil

wie is die ik die zich bewust is van het feit dat hij zich bewust is?

als ik kijk naar de boom

die stilte

dat ervaren

die ik die zich bewust is van het feit dat die zich bewust is

is bewustzijn

het bestaat

maar waar?

ik vermoed dat het ergens

diep verstopt ligt achter al die verhalen

die wij onszelf wijsmaken

en achter al die verhalen die anderen ons wijsmaken

achter al dat kluwen van verhaallijnen

ligt ons eigenste bewustzijn te fonkelen

als een diamant diep verstopt in de aarde

achter al die verhaallijnen schuilt

de mens in zijn pure staat van zijn
achter al die verhalen zitten
al die mooie wezens die wij van nature zijn

als we alles wat wij over onszelf denken
en alles wat we over anderen denken
laten varen
ontstaat er
ruimte

in die ruimte vinden we ons bewustzijn
en dus onszelf
en die ruimte heeft niks anders nodig
dan onze aandacht om die ruimte te mogen zijn

zo absurd dat ik zoveel jaren gezocht heb
naar mezelf
en dat zelf bleek gewoon de hele tijd hier ergens in mij te zitten
verlegen en stil
wachtend om gezien te worden

het is door onze aandacht te schenken aan ons bewust-zijn
dat we een blik kunnen werpen op ons diepste zelf
het is vanuit ons bewustzijn
dat we de schoonheid ervaren van de mens die we zelf zijn
dat we die onmetelijke ruimte
die in ons zit, kunnen aanschouwen

ons bewustzijn is

Een wonder dat gevuld is
met de poëzie van een diep weten dat
zich vermomd als niet weten
maar meer weten bevat dan al het doen alsof weten
waar we in ons dagdagelijks bestaan
mee om de oren geslagen worden
door de nieuwe onheilsprofeten die zich
verkleed als redders van de wereld
geroepen voelen om boven macht en schouder uit te steken
om de mensheid te voorzien van schuld en schaamte
in de hoop dat ze zo zelf
hun schuld en schaamte afkopen
schuld en schaamte
waar hebben we dat nog gezien in de geschiedenis, meneer de pastoor?

*Ik voel me schuldig,
Maar help, ik kan dat niet aan,
Want dat botst met mijn zelfverzonnen eigendunk,
Dus geef ik mijn schuld door aan... u.*

schuld en schaamte....
een duo dat de meest weerzinwekkende geschiedenis
met zich mee draagt

Stilte

maar dus
ons bewustzijn
smeekt om verkend te worden

wij zijn als mens verkennende wezens

dat is trouwens ook de reden dat u dit leest vandaag

daar wil ik heel graag nog een korte tweede dienstmededeling over doen
even tussen door, hé, waarom niet?

dus:

te weinig verkennen kan catastrofale

gevolgen hebben

een ziel zonder nieuwsgierigheid stagneert en ...

trekt zich terug in zichzelf

en dwalend loop je langs de schaduwen van een illusie

een illusie die je gevangen houdt in de overtuiging

dat ze de werkelijkheid vertegenwoordigt

terwijl ze je enkel en alleen

datgene wat werkelijk is, ontnemt

het pad der illusies leidt enkel naar

het land van spijt en ooit

een land waar verbittering koning is

en angst heerst

hoe is het ooit zover kunnen komen

dat wij maar blijven kijken naar een plek waar niets te zien is

dat we maar blijven luisteren naar valse noten die gespeeld worden

door mensen die niet eens muziek kunnen spelen

valse noten die ware schoonheid maskeren

er worden eindeloos veel illusies gecreëerd
met als enige doel
ons ervan te verzekeren dat
we 'hen' nodig hebben

maar wie zijn die 'hen'
wie zijn zij
en zijn wij ook die zij?
die zij kan in ieder geval niet zonder die wij
dus misschien zijn we stiekem gewoon één grote wij
wie weet?

oneindig veel perspectieven
constructieve, destructieve

percepties strijden als vechtende zwaarden
in naam van hun eigenbelang.

goed of kwaad
het bestaat

enkel wat in ons leeft, kan buiten ons bestaan

Ik aanhoor ze
de altruïstische verhalen die als een zacht deken
het pure onversneden egoïsme moeten toedekken
in de hoop dat ze niet gezien wordt
ik aanhoor ze

de verhalen over status en geld
over winnaars en verliezers
over geslaagden en mislukten
over roem en succes
over zelfverklaarde mondiale onmisbaarheid

ik aanhoor ze
de verhalen die ook weleens narratief genoemd worden
en strijden om onze aandacht
omdat die strijd ook een verdienmodel is geworden
helaas.

ik aanhoor ze
de verhalen die ons bang moeten maken
de verhalen die ons moeten verdelen
de verhalen die ons lamgeslagen achterlaten
in treurnis en onverschilligheid
verhalen die als gemaskeerde verdienmodellen
op de wereld worden losgelaten
verhalen die ons brein infiltreren
om daar al de ruimte weg te kapen
om ons zelf creërend vermogen
lam te leggen
verhalen die ons bewustzijn binnendringen
om daar alle plek te bezetten
waar zelfliefde kan floreren

zelfliefde die als vruchtbare grond
de kiemen in zich draagt voor een

vervullend leven vol van ons ware zelf

we worden continu belast met verhalen
die geschapen zijn om ons te weerhouden
te worden wie wij in werkelijkheid zijn

wie zijn wij?

wij zijn scheppende wezens
lieve mensen
wij kunnen oneindig creëren
omdat creëren het wezen is van ons bestaan

wie zijn wij?

het verhaal van uw diepste ik
fluistert zachtjes uw naam
maar wordt helaas vaak het zwijgen opgelegd
en overschreeuwd door andere verhalen
van zij
die angst doen regeren
zij
die ons klein willen houden in hun gareel
omdat wij daar voor hen het meeste opbrengen
ja mensen
het enige waar het om draait
voor hen wiens leegte onbeheersbaar is
is ons geld

(zingt) it's all about the money

Het gaat

niet over onze ziel

niet over ons hart

niet over ons geluk

niet over onze toekomst

nee

heel de neoliberale nachtmerrie waar wij samen in beland zijn

draait om ons geld

wij zijn wandelende portemonneetjes

die blijvend moeten opengaan

in naam van de kapitalistische onverschilligheid

en de repetitieve mantra is dat we het zonder hen

niet en nooit zullen redden

“We hebben hen nodig.”

zeggen ze

in eindeloos veel metaforische angstliners

de redders van ons bestaan

zijn in werkelijkheid de vernietigers van ons zelf

ons zelf dat van nature nieuwsgierig is

dat van nature geeft

creëert, verdraagzaam is, hulpvaardig, enthousiast,

creatief, liefdevol, ontspannen...

maar stel u nu eens voor
dat wij dat allemaal zouden zijn... dan...
hebben zij een probleem

want als wij dat allemaal zouden zijn
hebben wij niets anders meer nodig
dan al wat we al hebben

de aarde geeft wat ze geeft
en dat is meer dan genoeg
een ongekennde overvloed
maakt zich kenbaar voor ons
een overvloed die er altijd was
en altijd zal zijn
omdat onze planeet overvloed is
dag na dag na dag

maar
als een lichaam dient te helen
heeft het rust nodig
dus laat ons de aarde die rust gunnen
alstublieft
rust en meer bomen

schreeuwen heelt niet
helaas

“Alles moet gered worden.”

die leugen heeft maar één doel
en dat is ons gevangen houden in de illusie
dat we wandelende zondaars zijn, die moeten boeten
voor al de ellende die wij zogenaamd zelf gecreëerd hebben

ik vraag hen
laat ons, alstublieft
laat ons
zij die zich een plek ver boven ons verschaft hebben
een plek die ze oh zo graag bezetten
laat ons

boven het gepeupel dat wij zijn
verheffen zij zich

als zelfverklaarde redders van de planeet
vliegen ze als miskende goden
boven onze hoofden
druk in de weer
hun rijkdom te vieren
in hun parallel bestaan
waar zij boven ons allen
opereren om ons te behoeden
voor ons eigen domme zelf

dat zelf dat schuldig rondkijkt
en bezwaard met verhalen van doem en eindes
laten velen de moed zakken om te worden wie ze zijn

als het ik niet de moed vind
zichzelf te vinden
is een opgave aan een collectief
een verleidelijk feit
collectivisme als reddende haven
waar het eigen wonderlijke zelf
afgelegd dient te worden
voor een wij dat niet bestaat
een zogenaamd samen dat
eenzamer is dan ooit
een samen dat uitsluit
omdat elk ik zich dient te dwingen
naar een idee dat wederom
in het teken staat van zij
die willen verdienen
het slijk der aarde
en al het geld dat maar bestaat

ze leven in chique ivoren torens
in een wereld ver van de onze
strooien ze lustig met verhaaltjes
naar beneden
het gepeupel
en wij happen toe
wij smullen ervan
van al die krantenkoppen
voor en tegens
vetes

miserie
gedoe
u weet wel
ons leven

laat ons al die pogingen doorzien
laat hen schreeuwen in het niets
laat die verhalen waaien
naar daar waar ze thuishoren
naar één groot niets waar ze niemand storen
met hun eigen groot gelijk
laat ons

laat ons de kunst van het laten beoefenen
laat ons samen bewust worden
van wat we samen kunnen doen
om ons lot in handen te nemen
de plek waar ze thuishoort

elk lot hoort bij haar lot
en niemand anders kan uw lot dragen
meer zelfs
niemand anders mag uw lot dragen
dus laat ze

zij die schreeuwen om hun lot
als enige mogelijke lot te beschouwen
zij liegen
en dat doen ze al lang

laat ze
de kranten, de journaals,
de tech giants, de big corporates,
de wapenlobby's, de schuldindustrieën,
de supranationale instanties
die geilen op uberglobaliteit
laat hen

we leven in een samenleving waarbij
ons linkse brein voortdurend
over gestimuleerd wordt
(al vanaf de lagere school, helaas)

men wil ons doen geloven
dat onze ratio de heilige koe is
die ons alle kennis inluisert
waardoor velen als zelfverklaarde goden
de wereld pogen te vatten
met hun beperkt rationeel vermogen
dat arrogantie nodig heeft
om hun gebrekkigheid te camoufleren

laat ons
alstublieft
laat ons

als je de wereld in een miljard stukken
uit elkaar rijt

en dan grote waarheden gaat verkondigen
over één zo'n stukje
weet dan
dat je geen waarheden verkondigt over het geheel

waarom doen zovelen alsof dat wel zo is?

daarom is dus bescheidenheid het meest natuurlijk
omdat het recht doet aan de grootsheid

de grootsheid die ons omringt

er zijn mensen
die zichzelf
als een alomvattend wezen beschouwen
en hun verstand als scheidsrechter gebruiken
om ons te controleren onder hun dwang
door een zelfgecreëerde illusie
die angst gebruikt
om haar wil op te leggen

een wil die wil controleren en bepalen
een wil die wil sturen en bezitten
een wil die overheerst
een wil die..

willoos overgeleverd is aan de grillen
van haar eigen ontoereikende zelf

de mens die in het bezit is van empathie

respecteert ten allen tijde uw integriteit
omdat dat menselijk is en menselijkheid
is het hart van empathie...

de mens die beweert in het bezit te zijn
van een alomvattende kennis die zo absoluut is
dat ze anderen dicteert wat te denken of te doen
is een leugenaar, een opportunist, een statushouder van ego
en dus een angstig onvolwassen wezen
dat anderen wil bepalen
omdat hun zelf niet bepaald is door een weten
maar door krampachtig te willen zijn wat niet is en nooit is

macht is altijd schijn
hoe lang ze ook duurt

het is die ene illusie
die in stand wordt gehouden
omdat langs beide kanten
de illusie in stand wordt gehouden
dat macht werkelijk bestaat

als macht niet toegekend wordt
kan zelfs haar illusie niet meer bestaan

en daarom droom ik van een wereld
waar niet gestreden wordt tegen de macht
maar waar macht recht in de ogen gekeken wordt
en haar droogjes meegedeeld wordt:

'nee, beste macht, het is klaar met je, ik erken u niet, sorry jongen'.

(ja, in mijn verbeelding is macht een jongen, gek hé?!))

de kracht van het niet erkennen
is waanzinnig groot

macht die niet erkend wordt
verdampt voor onze neus om op te gaan in
de grote illusieshow
van zij die willen controleren
om hun gelden te conserveren

niets is wat het lijkt te zijn
niets, een prachtig woord
vind ik dat

macht is een afspraak
het is geen gestolde materiële realiteit
die bevroren in de tijd
onaantastbaar is
nee, het is lucht, gebakken lucht
een verhaal, zoals er zovele verhalen zijn

laat het
laat ons

en laat ons in plaats van te strijden

iets laten

iets niet doen als grootse daad van verandering

laat hun vele illusies verpakt als

DE waarheid, de enige mogelijke waarheid

laat ze passeren

allemaal

om zo ruimte te creëren voor verhalen

waar we zelf in willen geloven

met de nadruk op willen

in plaats van moeten geloven

wat is waarheid?

waarheid verlegt voortdurend haar

natuurlijke grenzen

in een eeuwigdurend proces

zoekt ze haar eigen midden

omdat ze daar te vinden is

altijd

als cirkels die elkaar kruisen

om hun punten te verbinden

zo kan elk mens iets vinden

in een ander groot gelijk

want ergens ligt een midden

dat enkel wordt bereikt

door over elkaar te gaan zitten

en te luisteren naar elkaar

en telkens als er een midden

wordt bereikt

zal die zich uiteindelijk weer splitsen

omdat het leven dat ook vraagt

en zo begint het weer van voor af aan

de zoektocht naar een midden

om op te gaan in elkaars bestaan

om nadien weer te gaan splitten

in een spel van dualisme

dat is de evolutie

en de reden dat wij bestaan

uit twee wordt één geschapen

zo is het altijd al gegaan

dus laat ons niet verdwalen

in loopgraven van het eigen grote gelijk

omdat we allen weten

waar loopgraven naar leiden

en... dat hoeft niet meer te bestaan

laat ons kijken naar de ander

voorbij al onze verhalen

om samen te ervaren

dat we mens zijn onder elkaar

ons verlangen is de bron
waaruit ons leven geboren wordt
verlangen
een mooi woord is dat

als we verlangen naar een mooie wereld
hebben we dus verhalen nodig over een mooie wereld

verhalen die geen ander doel kennen
dan te inspireren
en leven te scheppen zijn
verhalen die ontdaan zijn van elke vorm van angst
en manipulatie

die verhalen hebben we nodig

verhalen van liefde en onszelf
verhalen van groei en inspiratie
verhalen van moed, hoop en blijheid
verhalen van vrede en welzijn
verhalen van het eeuwige
oneindige, scheppende wezen
dat wij in essentie zijn

laat ons het recht terug claimen
over het verhaal van de mens
die we met ons allen zijn

ja, dat is ook gewoon waar hé
wij zijn dat tenslotte ook allemaal echt zelf
mens
toch?

dus mogen wij daar best ook wel iets over vinden
ah ja

wij zijn creërende wezens

stel u voor

stel u voor

drie magische woorden

die de basis vormen van alles

wat de mens doet ontstaan

alles wat een mens zich kan voorstellen

kan bestaan

meer zelfs

alles wat een mens zich kan voorstellen

bestaat

ergens

stel u voor

waarom geen enkele leraar op één van die elf scholen waarop ik zat

mij geleerd heeft dat ons voorstellingsvermogen

de wereld mee vormt geeft

en dus van cruciaal belang is voor ons bestaan

begrijp ik niet

als ik samen met u op een onbewoond eiland zou terechtkomen
dan zou ons hoofd zich na een paar dagen een hut voorstellen
en ook al zijn we beiden de meest onhandige wezens op de wereld
ons brein zal een hut bij elkaar verzinnen
en elk ander brein ook
en onze handen zouden die hut bouwen
zonder opleiding
zonder voorgeschiedenis
gewoon zomaar
omdat wij creërende wezens zijn
allemaal

waarom weten we dat niet
omdat anderen onze hutten willen bouwen
en wij aan de kant mogen toekijken
om aan voorwaarden te voldoen
al kijkend aan de kant
vindt ons hoofd daar iets van
want
ergens zit ons creërend wezen nog stilletjes
te schreeuwen
en willen we het anders

maar dat mag niet
want het is niet onze hut

wij zijn toeschouwers geworden
verdeeld in categorieën
en langzaam maar zeker
verslapt onze spier van creatie
waardoor velen zelfs
niet eens meer door hebben
dat ze die spier hebben

werkloos van onze kern
ligt ons slachtofferschap
uitgestrekt op ons te wachten

het is de enige manier
om onze verbeelding intact te houden
omdat het iets anders wil
zo, ofzo, of nee zo, of..
het zou dit, of dat, of...

verbeelding zonder creatie
is als een boom die haar takken amputeert
en lijdzaam en vervuld van jaloezie
toekijkt op de rijke verscheidenheid
van andere bomen wiens takken
glorieus naar de hemel reiken

de realiteit is opeengestapelde fantasie
stapelen is verdichten

verdichten is creëren
het scheppen is het toveren
het geschapene wordt aanschouwd

fantasie stapelen
de sleutel tot creatie

eerst was er niets
dan stelt de mens zich iets voor
en zo ontstond er iets

ons brein is groot
voor een reden
het kan zich alles voorstellen
alles
het kan verbanden leggen en breed associëren
ons brein is vele male groter dan het brein van een kip
dus als wij anderen nakakelen
doen we ons brein een groot oneer aan
alsook de mensen die we zijn

daarom vraag ik u in alle liefde
kakel niet na
noch de kranten, noch een medemens
eer het genie van uw brein
en creëer de wereld zoals u die zich voorstelt

los van wat anderen zich voorstellen
elk mens wil liefde
dus al diegenen die een wereld creëren waar jij ongelukkig van wordt
zullen langzaam maar zeker hun hoofd richten
naar daar
waar rust, ontspanning, liefde en plezier heerst
want dat wil iedereen
iedereen

ontspanning is onze natuurlijke staat van zijn
laat ons ontspannen
en stress doen verdwijnen
onze gezondheid zal ons dankbaar zijn

ontspanning doet helen
dus laat ons ontspannen
en genieten
een heerlijk woord
verkocht aan banaliteiten
maar in wezen de essentie van ons bestaan

wij zijn mensen
met een hart, een ziel en dromen
grootse wezens,
wiens grootheid het natuurlijkst gedijt
in bescheidenheid
en vol lof voor al wat is
en dat is een ongekend groot mysterie

waar geen enkel brein zich mee kan meten
omdat al wat is, alles is

alles is veel
en het overgrote deel
van al wat is
is onstoffelijk

niet met het blote oog te aanschouwen
niet vast te grijpen
niet te controleren
niet te meten,
maar voelbaar door een innerlijk weten

vriendschap, liefde, loyaliteit, vreugde, verlangen, verbinding, geluk,
empathie, mededogen
allemaal onzichtbaar maar echter dan eender wat

dames en heren
dan volgt er nu een korte extra dienstmededeling:

zelf ben ik oprecht blij dat er van de leukste dingen in ons leven
geen dramatische grafieken gemaakt kunnen worden
stel u voor zeg

maar dus de veelheid die wij allen zijn
gedijt het best in wat ze is
namelijk in veelheid

want een mens is veel
heel veel tegelijk

lieve mensen,

dromen we niet allemaal van een wereld waarin
gelijkwaardigheid, empathie, samenwerking en liefde
even vanzelfsprekend zijn als in- en uitademen
daar dromen we allemaal van
het goede nieuws is
op die wereld hoeven we niet te wachten
waardoor ik me dus afvraag

op wie zitten wij nu eigenlijk te wachten?

ik wil er wel eekes eerlijk bij vertellen:
er staan geen redders klaar achter de coulissen
die als superhelden de wereld haar kwaad ontnemt
nee

de eerlijkheid gebiedt me u mee te delen:

wij zijn zelf die helden
wij zijn allemaal geboren om die helden te zijn
wij kunnen dat
omdat hier niemand zit
die niet over de gave beschikt van...
het creëren
samen kunnen wij die wereld creëren
waar wij allemaal van dromen

en dat begint met
die wereld voor jezelf en je geliefden te creëren

met liefde voor de natuur
en dus voor onszelf
en daardoor dus voor de ander
komen we al een heel, heel eind

het allerbelangrijkste daarvoor is
dat we ons dus niet meer laten lamleggen door
verhalen die verdelen, angst zaaien en verlammen

maar dat wij nieuwe verhalen bouwen over
samen en één
over waarheid en liefde
over samenwerken en bezielen
over creëren en het aanschouwen van onze creaties

dat is wat wij hier kunnen en mogen doen
op deze wonderlijke planeet aarde
die beter verandering had genoemd
maar nu dus toevallig aarde noemt

stel u nu eens voor
dat het werkelijke doel van dit bestaan creëren is
om dan vervolgens samen te genieten van onze creaties?

wie zegt dat dat niet het doel is?
wie?

zou het niet prachtig zijn als het zo eenvoudig was?

als wij kiezen dat het zo eenvoudig is
dan is het toch gewoon zo eenvoudig
waarom moeilijk als het makkelijk kan?

en ok, stel, dat we dat allemaal gaan doen
dat creëren
dan zullen er misschien niet meer zoveel rijken overblijven
want ja
veel spullen zullen we niet meer nodig hebben
omdat we al die tijd die we verspillen
aan onzinnige arbeid
om onzinnige spullen te kopen
kunnen besteden aan het zelf creëren
van datgene wat we nodig hebben
om daar dan vervolgens samen van te genieten
met elkaar, in feestelijkheid
dat kan dus allemaal zo maar

als we maar durven luisteren naar al die muziekjes
die diep vanbinnen in onze harten weerklinken

muziekjes over vrijheid en blijheid
over vreugde en plezier
over eenvoud en stilte
over geven en nemen
over luisteren en erkennen

over helen en beleven
over de wonderen die we in essentie allemaal zijn

laat ons kijken
onder heel die berg afval
die de weg naar ons hart verspert

afval dat bestaat uit verleden dat niet geheeld is
en schreeuwt om aandacht
pijn waar nooit naar gekeken is
uit angst voor het onbekende

laat ons daar naar kijken
laat ons zien wat er gezien wil worden

lieve mensen als we al die donkere wolken verdrijven
door met liefde en aandacht en geduld
te kijken en te luisteren naar wat ons hart bezwaard
dan verdrijven we langzaam aan
datgene wat ons het zicht ontnemt op datgene
waar we zo naar snakken
en dat is ons ware zelf

we snakken naar de echte versie van wie we zelf zijn
dat echte zelf dat zich verstopt uit angst
dat echte zelf dat de weg is kwijt geraakt
onder al die meningen, opinies, verhalen, aannames, veronderstellingen

onder al die opgeslagen, onverwerkte pijn

die zich als trauma's in ons hebben vastgezet
om ons het zicht te ontnemen
op dat sprankeltje licht dat we allemaal zijn

en licht is maar een woord
en bewustzijn is ook maar een woord

mijn centrum
mijn hart
mijn ziel
mijn ware zelf
mijn hogere zelf
mijn innerlijke zelf
whatever

dat zijn allemaal woorden
god is ook een woord

liefde ook

wat het ook is
het valt niet vast te grijpen
maar is gelukkig te ervaren
bewust zijn
IS ervaren
van... alles.

een wonder
de grootsheid van de natuur

de verbinding met al wat is
uw diepste zelf
dat zich verbindt
met iets
met het mysterie

er is niemand
die dat nog niet ervaren heeft

het heeft te maken met stilte
met uzelf vergeten
en opgaan in iets groters

het ervaren van eenheid
het ervaren van verstillig
het ervaren van verwondering

het ervaren van pure liefde.

Geluk of
hoe je het ook noemt
en wat het ook is

het heeft te maken met
de afwezigheid van iets

de afwezigheid van ruis
die eeuwige ruis
die in de vorm van

gedachten, gevoelens, overtuigingen,
meningen en oordelen
maar constant in dat hoofd van ons oppoppen
als vervelende slechtnieuws alerts
waar we maar niet van af geraken

maar soms gebeurt er ... iets
waardoor die vervelende bezoekers in dat hoofd van ons
op een afstand blijven
en soms in die ene seconde
lijken ze wel voor een eeuwigheid verdwenen
de gedachten

het overvalt ons
soms
en dan is het daar
ineens, zomaar, plots,

tussen twee gedachtes in
ruimte
weer die ruimte
die kier
dat eeuwige niets en alles
gevuld met liefde en jezelf
die ruimte
die dat eeuwige gemaal in dat hoofd
doet verstommen
die rust
die stilte

is de plek waar
magie geboren wordt
en dat maken wij allemaal mee

als wij naar een pasgeboren baby kijken
of naar de ondergaande zon
als we diep ontroerd zijn door een magisch kunstwerk dat ons hart helemaal inlijft
als we mediteren en even lijken te verdwijnen in pauze van ons denken,
en ons even een blik wordt gegund op de eeuwigheid
dat ene moment dat het denken overstijgt en ver achter zich laat
dat ene moment van opgaan in iets groters
dat ene moment van stille bewondering voor al wat is
en groeit en bloeit en schijnt
dat ene moment waarop je voelt
ik leef, ik besta, ik geniet

in die ruimte voel je
uw diepste zelf
waar het stil is
je voelt een weten
een lief, bescheiden weten dat zich
her-innert
wie je bent

dat stil weten dat alle kennis overstijgt
en u doet proeven van waarheid
één moment

lang of kort

waarheid dat als een stil gewaar zijn
heel uw lijf overspoelt met een diepe rust
en u doet vergeten
van tijd en ruimte

dat korte moment
waarin alles en niks tegelijk bestaat
dat ene moment van verwondering en diep respect
voor de natuur en de schoonheid van de mens

dat ene moment
is een deel
van een eeuwigdurend moment
en dat lieve mensen
dat gevoel
wat jullie allemaal herkennen
wegens al meegemaakt
ligt daar dus
besloten in ons zelf
in de kern van ons zijn

het bestaat
achter de verhalen
achter onze woorden
achter onze gedachten
waar het stil is.
is alles mogelijk

Stilte.

die stilte is...

die stilte ben

jij...

die stilte is alles. ...

jij bent

dus alles

dat wat zich voorbij onze gedachtes bevindt

is de kern is van wie wij zijn

is de plek waar liefde geboren wordt

is de plek waar empathie en medeleven huist

wat zich voorbij onze gedachtes bevindt

verbindt zich met alles wat leeft

als we al die sluiers en donkere wolken

die gevormd worden door

al die verhaaltjes, overtuigingen, aannames en drama

als we die allemaal kunnen laten passeren

door ze geen aandacht meer te geven

door ze vriendelijk toe te knikken

te erkennen dat ze er zijn

heel belangrijk

dat wat niet erkend wordt

blijft u als een spook achtervolgen

in alle facetten van uw zijn

erken, bedank, en laat los

vaar verder donkere wolken

jullie mogen bestaan

maar jullie moeten mij niet meer toedekken

dank u wel

eindelijk heeft het licht zichzelf gevonden

het heeft enkel ruimte nodig

om te kunnen zijn

ruimte

om ons hart samen te laten kloppen

met andere harten

liefde

als we dat aandacht geven

en laten groeien

dan...

als we al onze ballast, pijn, verleden en trauma's opruimen

en dan zien naar al die vrijgekomen ruimte

dan zien we

dat wat er altijd al was

zich zal laten zien

zodat wij kunnen doen

waar wij voor bedoeld zijn

achter die muur van zelfgecreëerde illusies

zitten wij

altijd al

laat ons met liefde die illusies in de ogen kijken

ze bedanken en vaarwel zeggen

om te laten zijn

wat echt is en dat ben

jij

uw echte ik

dat kleine, grote zelf

uw hart dat spreekt

en te vaak het zwijgen wordt opgelegd

laat ons niet meer

het zwijgen opgelegd worden

laat niemand

nog het zwijgen opgelegd worden

laat ons daar

hier en nu

een einde aan maken

zodat al die harten hier

kunnen spreken en stralen

de essentie van ons aller zijn

laat ons vergeten wat ons scheidt

en aandacht geven aan wat ons bindt

laat ons het mysterie dat het leven is
omarmen in al haar pracht

laat ons dankbaar zijn
voor al die krachten
die ons helpen om mens te zijn
op deze aarde

krachten die we kunnen beschrijven
maar nooit zullen begrijpen
maar dat hoeft ook niet

laat ons naar elkaar kijken
echt kijken
en voelen
laat ons elkaar voelen

wij willen allemaal hetzelfde
allemaal
we willen allemaal
een leven leiden waarin vrede onze gemeenschappelijke taal is
wij willen allemaal
omringd zijn met lieve mensen
waarmee we ons verbonden voelen
waar we onszelf bij kunnen zijn
waar ruimte is voor wat ons bindt in plaats van wat ons scheidt

kortom

ons hart wil connecteren met andere harten

wij willen allemaal

wakker worden en omringd zijn

met datgene wat ons geluk verschaft

een lief gebaar

een mooie streep zonlicht

de zee

een geliefde

familie

het toeval

al onze lichamen willen ontspanning

omdat vanuit ontspanning spanning kan wegvloeien

omdat vanuit een diepe ontspanning ons lichaam kan helen

we willen genieten

genot beleven

onzelf verliezen

onzelf overstijgen

de ander genot schenken

genot ontvangen

kortom wij willen allemaal deelgenoot zijn van het wezen van genot

wij willen onszelf verdiepen

verder graven

onzelf leren kennen
een onderwerp onderzoeken
kennis opdoen

wij willen diepte geven aan ons bestaan
We willen vrienden
vriendschap voelen, ervaren en verdiepen
we willen onszelf kunnen zijn bij een ander

een vriend
we willen omringd zijn met spiegels die we kunnen vertrouwen
met vrienden die ons de weg wijzen
vrienden die luisteren, die praten
die elkaar helpen en steunen
vrienden die er gewoon zijn...

en creëren:
elk mens wordt gelukkig als er gecreëerd wordt
creëren is leven
creëren is scheppen
creëren is waar wij voor bestaan

het toveren van niets naar iets
het aanschouwen van dat wonder
daar wordt elk mens gelukkig van
hoe meer we creëren
hoe meer we mens zijn

creëren is het ultieme spelen

en dan willen we liefde

lieve mensen

liefde

die energie die door, langs, boven, onder ons heen stroomt

die energie die

hemel en aarde doet bewegen

die willen we voelen

we willen liefde geven en liefde krijgen

we willen omhelst worden door een warm deken van liefde

we willen liefde ervaren

liefde

de essentie van ons bestaan

dat willen we allemaal

liefde, liefde en liefde...

mijn tante kwam me ooit eens bezoeken in mijn droom

ik voelde dat ze haar hart wou luchten

ze was bezwaard en tegelijk blij mij te zien

want...

na haar dood werd zij ...

Linda

dodgezwegen

er werd niet over haar gesproken

en dat deed haar pijn
ze
ze omhelsde me
en liet me volstromen met haar liefde
die ik nu nog voel
zo dicht, zo mooi, zo echt, zo ...

ze fluisterde in mijn oor:
onthoud deze drie zinnen goed Steve,
en gebruik ze als gedachten
bij elke mens die uw pad kruist
wat ze ook denken
wat hun meningen ook zijn

ze zei:

“Ik zie u, ik voel uw pijn en ik omhels u met eeuwige liefde”

dat deed ze
en doe ik
bij deze

ik zie u

ik voel uw pijn

ik omhels u met eeuwige liefde

stilte

Epiloog(je)

Als we de angst laten varen
En kiezen voor de liefde
Kunnen we
Voorbij alle verhalen
Het oneindige veld van mogelijkheden
Bevruchten met een nieuwe droom
En langzaam maar zeker
Zal onze verbeelding
Samen met de liefde
Een nieuwe wereld doen herrijzen
Die al bestaat in vele harten
En langzaam maar zeker
Onderweg is naar ons bestaan

Leg daar uw onverdeelde aandacht
En voor je het weet zal je zien
Zie je het?
Ja?
Voel je het?

Welkom in ons nieuw bestaan.